

Nr. 320. Folketingets Forhandlinger.

5065 1ste Beh. af Lovf.

Aftenmøder; det var den Gang, Postloven foresaa Da der blev nedsat et Udvalg angaaende denne Lov, mente man, at det vilde være det Samme som at forhindre den fra at komme ud til den Tid, Ministeren ønskede, hvilket var længe for Rigsdagens Slutning, nemlig inden Udgangen af Aaret 1870. Jeg var Medlem af det Udvalg, og for at imødekomme baade Thingets og Ministerens Forlangende holdt vi hyppige Møder, hvorefter Loven blev færdig til den Tid, Ministeren havde forlangt. Jeg er overbevist om, at et Udvalg vil kunne behandle denne Lov paa samme Maade, og at dens Overvejelse igjennem et Udvalg paa ingen Maade vil hindre den i at blive færdig i denne Samling. Ved en Lov som denne er det af Betydning og til Fremme for Forhandlingerne, at der er et Udvalg, som kan konferere med Ministeren, hvad de enkelte Medlemmer, som træde sammen i Vædringsgrupper, vænkelig kunne gjøre, og i alt Fald kunne de ikke holde en saadan Konference paa nogen officiel Maade, saaledes at de gjennem en Didsfører kunne deklarere for Thinget, at Ministeren og Udvalget ere enige. Efter de mange Aars Erfaring, jeg har i denne Sag, maa jeg tro, at er der nogen Slags Love, som skal kunne gaa igjennem efter en Konference og efter en Overenskomst mellem et Udvalg og Ministeren, er det en Lov som den foreltiggende. Jeg tror derfor, at der baade fra den ene og fra den anden Side er meget overvejende Hensyn, som tale for, at man, netop naar man vil have Loven ud i en god Skikkelse, sender den til et Udvalg, der vistnok vil være i Stand til at bearbejde den i saa Møder.

J. M. Mørk: Jeg vilde støtte den Hensigt, der er gjort af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Gaase) om ikke at lade dette Lovforslag gaa til Udvalg. I denne Debat, som har haft en saa særegen juridisk Natur, er det vistnok naturligt, at adskillige Medlemmer, idet de i det Hele interessere sig for denne Lov, der dels har en egent-

82de Møde. Ordentlig Samling, 1871—72

om Konfurs m. m. 5066

lig juridisk, dels en merkantil Side, have været betænkkelige ved at blande sig i denne 1ste Behandling, men disse Medlemmer ville lettere kunne faae Leilighed til at fremhæve adskillige af de Punkter, hvorom de maaffe kunde ønske at samtale noget nærmere med andre Medlemmer i Thinget, hvis Sagen gaar umiddelbart til 2den Behandling, om dette forstaas saaledes, hvad jeg ikke tvivler om vilde ske, at en Del af de Medlemmer, der stærkest have deltaget i Debaten, vilde foranledige, at en privat Kreds træder sammen for at drøfte de forskjellige Differentispunkter, som maatte vise sig. Jeg mener nemlig, at man ved et saadant privat Udvalg lettere vilde kunne faae en Samling frem af de Medlemmer, som særlig interessere sig for at faae denne Sag drøftet, og der vilde da, synes mig, komme et hurtigere og lettere Udbytte ud deraf. Naar jeg nu altsaa har udtalt dette som min Mening, saa vilde jeg med det Samme udtale, at i det Tilfælde, at Thinget maatte bifalde, at et Udvalg ikke blev nedsat, men Forudsætningen var, at en Del af Thingets Medlemmer kunde træde sammen for at drøfte de enkelte Punkter, saa vilde jeg udtale det Dunst, at der blev givet en saadan nogenlunde rigelig Frist til at stille Vædringsforslag til 2den Behandling, at netop en saadan privat Forhandling kunde finde Sted. Jeg tror, at Sagen paa denne Maade bedst vil kunne fremmes, da vi jo, som det synes, Allesammen ere besjælede af Tølelsen af, at dette Lovforslag, hvis det paa nogen Maade er muligt, burde fremmes til at blive Lov i denne Samling.

Scavenius: Det forekommer mig, at det vilde være en mærkværdig Fremgangsmaade og i alt Fald en usædvanlig Fremgangsmaade, om det høie Thing vilde beslutte ikke at nedsette et Udvalg i denne Sag. Det er jo ikke alene er meget vigtig juridisk Sag, der paa mange Punkter omformer hele vor bestaaende Lovgivning, men det er tillige en Sag, der i høi Grad griber ind i de praktiske